

Nr.

1.

2. beklaagden,

eisers tot cassatie van een arrest, op 15 maart 1999 gewezen door het Hof van Beroep te Brussel, correctionele kamer, met als raadsman Mr. , advocaat bij de balie te

,

tegen

burgerlijke partij,

HET HOF,

Gehoord het verslag van raadsheer en op de conclusie van advocaat-generaal ;

Gelet op het bestreden arrest, op 15 maart 1999 door het Hof van Beroep te Brussel gewezen ;

Gelet op de memorie die aan dit arrest is gehecht en daarvan deel uitmaakt ;

A. In zoverre de voorziening gericht is tegen de beslissing op de strafvordering :

Over het eerste middel :

Wat het eerste onderdeel betreft :

Overwegende dat, in zoverre het onderdeel een motiveringsgebrek aanvoert, dit niet preciseert op welk verweer het arrest niet antwoordt ;

Dat het middel in zoverre wegens onnauwkeurigheid niet ontvankelijk is ;

Overwegende dat een eventuele latere regularisatie een strafrechtelijke veroordeling om zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning werken te hebben uitgevoerd of in stand gehouden niet uitsluit;

Dat de wet niet bepaalt dat, wanneer een aanvraag tot regularisatie is ingediend, het strafgeding moet worden opgeschort ;

Dat de omstandigheid dat bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring van de weigering tot het verlenen van een regularisatievergunning aanhangig is, evenmin een wettelijk beletsel vormt voor het instellen of uitoefenen van de strafvordering ;

Dat het onderdeel in zoverre faalt naar recht ;

Wat het tweede onderdeel betreft :

Overwegende dat, in zoverre het onderdeel een motiveringsgebrek aanvoert, dit niet preciseert op welk verweer het arrest niet antwoordt ;

Dat het middel in zoverre wegens onnauwkeurigheid niet ontvankelijk is ;

Overwegende dat uit het antwoord op het eerste onderdeel volgt dat zolang de regularisatie niet is verleend, de gemachtigde ambtenaar de maatregel van herstel kan vorderen, en de rechter, wanneer deze maatregel gevorderd is, hem moet bevelen ;

Dat de herstellvordering ertoe strekt de onrechtmatige gevolgen van het bouwmisdrijf te doen ophouden ; dat zij haar voorwerp behoudt zolang die gevolgen blijven voortbestaan, dit is zolang het herstel niet wordt uitgevoerd of een regularisatievergunning is verkregen ;

Dat het onderdeel in zoverre faalt naar recht ;

Over het tweede middel :

Wat het eerste onderdeel betreft :

Overwegende dat het onwettig instandhouden van de zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning uitgevoerde werken bestaat tot aan het herstel in de vorige staat of de regularisatie volgens een desbetreffende vergunning ;

Dat de rechter bijgevolg rekening moet houden met een ondertussen verleende vergunning ;

Dat evenwel de eventuele onwettigheid van de overheidsbeslissing om de regularisatie te weigeren niet tot gevolg heeft dat de uitgevoerde werken als vergund worden aangezien ; dat het door de eisers gevorderde wettigheidstoezicht op de beslissing

waarbij de regularisatie geweigerd wordt, voor het bestaan van het voornoemde misdrijf bijgevolg niet relevant is ;

Overwegende dat de appèlrechters oordelen “dat het niet aan het hof (van beroep) maar aan de Raad van State toekomt vast te stellen of de minister in zijn besluit wetsbepalingen en rechtsbeginselen zoals het zorgvuldigheidsbeginsel en motiveringsbeginsel overtreden heeft” en “dat het ook niet aan het (hof van beroep) toekomt een oordeel te vellen over de beslissing van de overheid die de bouwaanvraag geweigerd heeft” ; dat zij zodoende het verweer van de eisers met opgave van redenen verwerpen en beantwoorden en de beslissing dat er geen reden bestaat om de wettigheid van de weigering van regularisatie te onderzoeken, naar recht verantwoorden ;

Dat het onderdeel niet kan worden aangenomen ;

Wat het tweede onderdeel betreft :

Overwegende dat in zoverre het onderdeel een tegenstrijdigheid aanvoert, het Hof deze tegenstrijdigheid niet ontwaart ;

Dat het onderdeel in zoverre feitelijke grondslag mist ;

Overwegende dat in zoverre het onderdeel een dubbelzinnigheid in de motivering van het arrest aanvoert, het niet aangeeft in welke lezing van het arrest de beslissing wettig en in welke lezing ze onwettig zou zijn ;

Dat het onderdeel in zoverre niet ontvankelijk is ;

Over het derde middel :

Wat het eerste onderdeel betreft :

Overwegende dat, anders dan het onderdeel aanvoert, de ap-pèlrechters niet de discretionaire bevoegdheid als toetsingscri-terium nemen ;

Dat het onderdeel feitelijke grondslag mist ;

Wat het tweede onderdeel betreft :

Overwegende dat de ap-pèlrechters niet zeggen dat "het Stedenbouwdecreet de regularisatie van een zonder vergunning opgericht bouwwerk verbiedt" ;

Dat het onderdeel, dat berust op een onjuiste lezing van het bestreden arrest, feitelijke grondslag mist ;

Over het vierde middel :

Overwegende dat het middel, om de redenen hoger aangehaald bij het tweede onderdeel van het eerste middel, faalt naar recht ;

Over het vijfde middel :

Overwegende dat in zoverre het middel een tegenstrijdigheid aanvoert, het Hof deze tegenstrijdigheid niet ontwaart ;

Dat het middel in zoverre feitelijke grondslag mist ;

Overwegende dat in zoverre het middel een dubbelzinnigheid in de motivering van het arrest aanvoert, het niet aangeeft in

welke lezing van het arrest de beslissing wettig en in welke lezing ze onwettig zou zijn ;

Dat het middel in zoverre niet ontvankelijk is ;

Over het zesde middel :

Overwegende dat artikel 149 Grondwet geen uitstaans heeft met de aangevoerde onwettigheid ;

Overwegende voor het overige, dat het arrest niet oordeelt wanneer het bestuur een regularisatievergunning moet afleveren ;

Dat het middel niet kan worden aangenomen ;

En overwegende dat de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen in acht zijn genomen en de beslissing overeenkomstig de wet is geweest ;

B. In zoverre de voorziening gericht is tegen de beslissing op de burgerlijke rechtsvordering :

Overwegende dat de eisers geen bijzonder middel aanvoeren ;

OM DIE REDENEN,

Verwerpt de voorziening ;

Veroordeelt de eisers in de kosten.

Gezegde kosten begroot op de som van drieduizend drieënvijftig frank verschuldigd.

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, tweede kamer, te

27 MAART 2001

Brussel, door afdelingsvoorzitter , de raadsheren
, en uitgesproken in
openbare terechtzitting zevenentwintig maart tweeduizend en een,
door afdelingsvoorzitter , in aanwezigheid van procureur-
generaal , met bijstand van griffier .